Атанас Райчев

Магията КАМИНО
или една сбъдната мечта

Чудни пътешествия с Екрие

Ecrier

АТАНАС РАЙЧЕВ

МАГИЯТА КАМИНО
ИЛИ ЕДНА СБЪДНАТА МЕЧТА

Редактор Галина Попова
Дизайн корица и тяло Галя Петрова

Българска. Първо издание
Формат 70x100/16. Печатни коли 8

Издателство „Екрие“
www.ecrier.bg

Издателство Екрие ecrierbg

Фирмена книжарница „Екрие“
МБАЛ „Света София“, гр. София
Бул. „България“ 104 – корпус 2, партер

За търговци:
Заглавията на издателство „Екрие“ могат
да бъдат закупени от книжна борса „Болид“, Дилок
и от книжна борса „Искър“, Сиела.

Всички права са запазени. Нито една част от тази книга не може да бъде размножавана или предавана по какъвто и да било начин без изричното съгласие на автора и на издателя.

© Атанас Райчев, автор, 2026
© Галя Петрова, художествено оформление на корицата, 2026
© Издателство „Екрие“, 2026

ISBN 978-619-7801-16-3

АТАНАС РАЙЧЕВ

Магията КАМИНО

или една сбъдната мечта

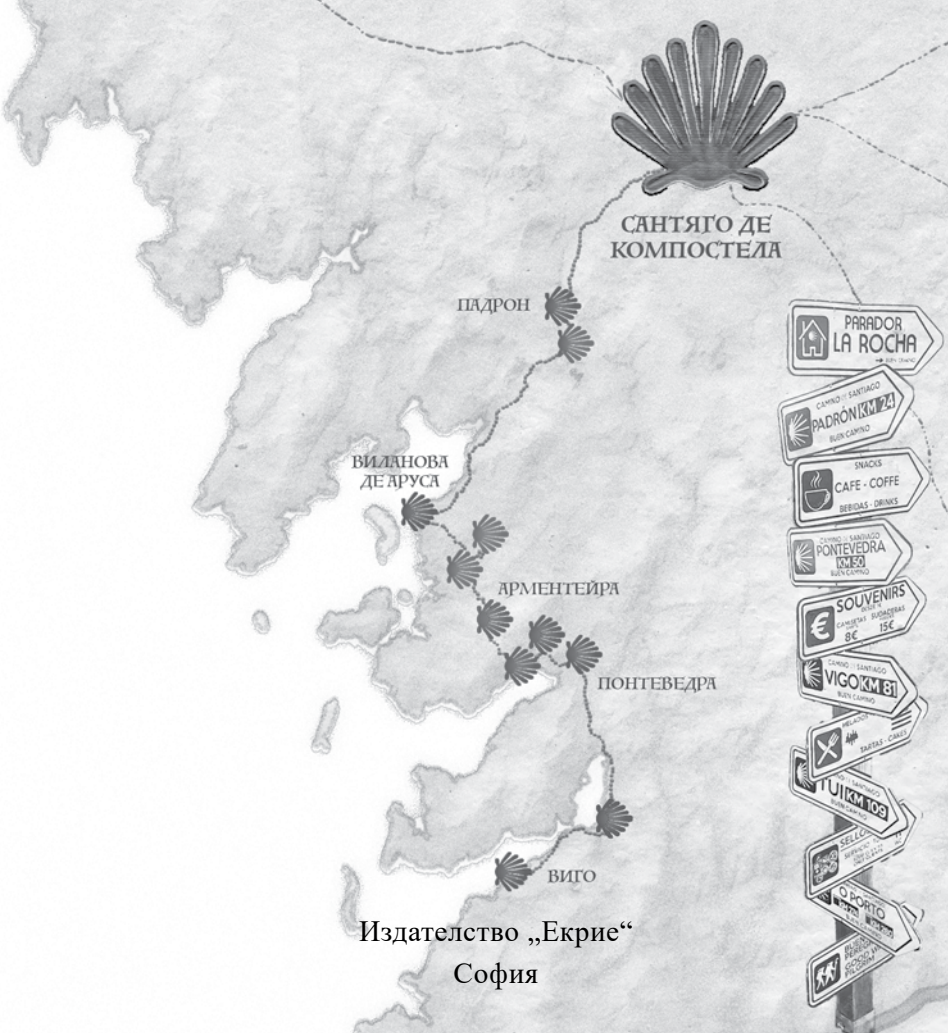

Издателство „Екрие“
София

На всички, които вече са били на Пътя.
И на онези, които тепърва ще тръгнат.

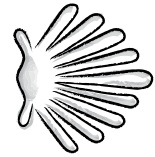

Съдържание

Как започна всичко 9

И сега започна драмата кой път да хвана 12

Покоряването на Виго 14

Тревожно към Редондела 22

Нови тръпки – пътят до Понтеведра 33

Изненади по пътя към Арментейра 43

Отново към океана – прекрасната Виланова де Аруса 54

Пътят към Падрон и Сантяго де Компостела 72

Приятни и неприятни емоции при получаването
на Компостелата. Обратно към Мадрид 89

За първи път искам да продължи да ме боли,
вместо утре да съм в самолета за София 99

Към дома 102

Финал като за холивудски филм 107

За автора 109

Спомени в цветове 113

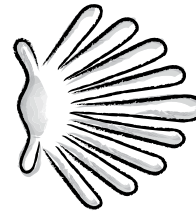

14:54 часа е, събота. Влизам през арката на площад „Обрадойро“ и пред мен блесва в цялата си изящност Катедралата на Сантяго де Компостела!

Потопена в слънчевите лъчи – прелестна и грациозна. Удивително творение на човешкия гений! Виждам я и се покланям. Краката ми се разтреперват, но не от умора, а от вълнение. Разбирам, че съм изпълнил това, за което дойдох в Галисия – Пътя Камино! Коленича, прекръствам се, казвам молитвата „Отче наш“. Благодаря на Бог, че ме запази до края и ми даде силата да бъда тук! Сълзите напират. В началото ги сдържам, но после им давам воля да капят, да попиват в земята и да се докоснат до мощите на св. Яков. Една сбъдната мечта, жадувана години наред. Аз съм тук! Пред Катедралата!

Пилигрими са насядали навсякъде по площада. Отнякъде дочувам гайда с леки испански ритми. Тържествено е. Струвала си е всяка капчица пот, всеки миг на нерви, всяка болежка и всяко недоспиване. Мисията е изпълнена. Като в сън пред очите ми минава всичко отначало – полетът от България, перипетиите, емоциите, запознанствата. Победил съм всяка болка, преминал съм през всякакви премеждия. Наслаждавам се на мига, на победата на човешката воля.

За момент забравяш всичко в битието. Не те интересува, че целият си в прах, че вече не знаеш маратонките ти каква марка са, а бялата тениска по-скоро прилича на сив металик. Тихото жужене на площада е почитта на всички пилигрими към делото на св. Яков. Няма викове, няма крясъци, само смирение. Дали си изминал Пътя като поклонник, като турист, просто на разходка или за да свалиш излишните килограми, няма значение – мълчиш и се наслаждаваш на гледката, на момента и на магията на Камино.

Вълшебно е да си тук, сред толкова последователи на Пътя. Всички с един нежен пламък в очите. Тук съм. На Мястото. Не ми се тръгва. Сън е, който не искам да свършва и който се е превърнал в реалност!

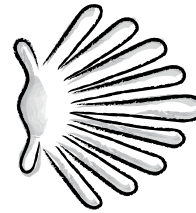

КАК ЗАПОЧНА ВСИЧКО

Знаех отдавна от приятели за Камино. Никой, от моите познати, не го беше минавал, разбира се, но ми разказваха за него като за нещо фантастично. Кой чул, кой гледал филма с Мартин Шийн или историите на Шърли Маклейн. Самият традиционен път тръгва от френското градче Saint-Jean-Pied-de-Port в Пиренеите, на границата с Испания, и е с дължина близо 800 км до Сантяго де Компостела.

Обикновено се изминава за четиридесет дни, но ако не си пенсионер или поне IT специалист, е трудно да си осигуриш толкова дълъг отпуск. Затова мнозина го минават на отсечки – по стотина километра в различни години, а накрая получават Креденсиалето в Сантяго де Компостела – доказателството, че са извървели Пътя.

Отначало не му отдавах кой знае какво значение. Първосигнално си казах: „поредният туристически капан за наивници“. Юруш по зелените ливади на Северна Испания за час-два, после хотелът, а накрая купон, веселба и снимки във Фейсбук за поредната порция лайкове. Едно скъпо удоволствие за по-богати хора. Не го разбирах някак, не ми беше важен. Някаква суета на егото, израз на собственото дребно

величие над останалите. Аз и тук мога да си ходя, където поискам. Какво да диря в далечна Испания, при това през лятото, и то пеша? Не обръщах внимание на Пътя. Четях някакви мнения и пътеписи на пилигрими, но ги приемах като поредната порция туризъм. Беше ми интересно, увлекателно. Хубаво, красиво, диво и натурално. Но аз, който съм бил на доста места в Европа и по света, не се впечатлявах особено. Идеята за Камино стоеше някъде в съзнанието ми сред много други мечти и намерения. Явно винаги е била там – като вирус, който само е чакал своя миг.

Гонгът удари, когато съвсем случайно загледах едно филмче по телевизията. За историята, за пилигримите, за идеята, за всичко, свързано с Пътя. Стоях един час с отворена уста и не мръднах. Видях голи полета, слънчогледи, прашни пътеки и хора, които вървят и не спират. За миг го сравних с първата целувка в седми клас, с първата любов. Потреперих. Замръзнах. Казват, че Пътят сам избира хората, които да го извървят. Усетих го.

Това тотално преобърна представата ми за Камино. Вече знаех, че един ден ще го извървя, дори и да е само част от цялото разстояние. Бях сигурен, че ще ме повика. Лягах и ставах с тази мисъл, само чаках знака.

Изминавах Пътя виртуално, гледах снимки и мечтаех някой ден и аз да съм там. Представях си как покорявам поредната планина или пресичам плитка река. Все по-често започвах да чета материали в интернет. Купих си няколко книги, които буквално не оставях, докато не ги прочета. Все повече усещах, че Камино е моето изкушение, че сме приятели с него. Свързвах го както със свободата на човешкия дух, така и с примирението и страданието. Имах нужда от него. Тряб-

ваше ми. Не споделях с никого за него. Споделената мечта не е мечта.

В една студена февруарска вечер, разглеждайки за пореден път маршрутите на Пътя, градовете и отсечките, почувствах повика и разбрах, че е дошъл моментът. Камино ми беше влязло под кожата. Размазваше мислите ми, блокираше всичко останало, чертаеше бъдещето ми. Просто ме повика. Да, точно това се случи – повика ме! И си купих билети за Мадрид. Веднага!

За август.

Просто полудях. Знаех, че ще е жега, слънце и мараня, но го исках.

Превзе ме, прегърна ме. Мисълта да мина като пилигрим по светите пътеки на Галисия направо ме обсеби. Наясно бях, че това не е най-подходящият сезон, но, както се казва: „ако ще е гарга, да е рошава“. Като ще е мъка, да е тотална. Имах въпиеща нужда от спокойствие, да остана сам със себе си, да се откъсна от еднообразното и скучно градско ежедневие.

Всеки ден разглеждах Google Maps, маршрути, хостели, албергета, ресторанти, барове, кръчми, църкви, катедрали и параклиси. Исках Пътя и той все повече ставаше част от мен. Факт е, че грабне ли те тази мисъл, хваща те като примка и не те пуска. Една мечта беше на път да се сбъдне.

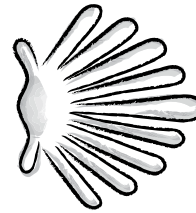

И СЕГА ЗАПОЧНА ДРАМАТА КОЙ ПЪТ ДА ХВАНА

Бях решил да избера някой по-кратък вариант. Първо, защото ми беше за пръв път. Второ, защото всичко ми беше непознато. И трето, защото хич не съм в първа младост.

За да получиш Компостелата, т.е. документа, удостоверяващ, че си извървял Пътя до мощите на св. Яков в катедралата в Сантяго де Компостела, трябва да си изминал минимум 100 км пеша или 200 км с колело или кон.

Първоначално фаворит ми беше част от Френския път, от град Сария. Точно 100 км. Дълго време разглеждах вариантите – как да стигна дотам, накъде след това, албергета, хостели. Преминавах маршрута с Google Maps, запазвах си виртуално нощувки, пресичах мостове. Това е класическата отсечка, която мнозина избират, за да получат сертификата. На гишето за издаването му в офиса в Сантяго де Компостела почти всички споделиха, че са минали именно този маршрут. Изглеждаше спокоен и приятен, без екстремни изкачвания и спускания, с достатъчно места за нощувка по Пътя.

Но аз, като човек, който обича да пътува и е абониран за

Атанас Райчев е роден през 1970 г. в Пловдив.

Завършва Техникума по електротехника „Ленин“ със специалност „Електротехника“, а след това отбива редовната си военна служба на летищата в село Узунджово и село Граф Игнатиево.

Дипломира се като магистър по българска филология в Пловдивския университет „Паисий Хилендарски“. Работи като учител по български език и литература в две пловдивски училища, преди да се насочи към частния бизнес.

Баща и съпруг. Обича рок музиката, пътешествията и футбола.

„Магията КАМИНО“ е дебютната му книга. Написана с много хумор, самоирония и искреност, тя разказва за първото му поклонническо пътуване по Португалския път към Сантяго де Компостела. Понякога магията започва с решението просто да тръгнеш.

www.ecrier.bg

Открий книги, които остават с теб!

Подбрани заглавия за читатели, които търсят повече от история: търсят преживяване.

Запознай се с нашите автори.

ИЗДАТЕЛСТВО И КНИЖАРНИЦА „ЕКРИЕ“

www.ecrier.bg

Издателство „Екрие“ е българско столично издателство, родено от любовта към книгите и уважението към словото. Екрие е сбъдната мечта, прераснала в желание и реализирана с вдъхновение и отдаденост.

Името ни съчетава две френски думи:

écrire (пиша) + créer (творя) = Ecrier / Екрие

Формула, в която писането и творчеството вървят ръка за ръка.

За нас името също символизира „Вик от душата“ – искрен израз на творческия дух.

Голяма част от нашите заглавия са дебюти на автори, с които реализираме иновативни идеи и проекти. За други – книгите са осъществени, дълго пазени мечти. Вярваме в новите гласове, но ценим и утвърденото присъствие в литературата.

В началото на 2019 г. създадохме фирмена книжарница „Екрие“ в МБАЛ „Света София“, разположена на бул. „България“ 104, София – единствена по рода си книжарница в България, разположена в болнична среда, като място за утеха, знание и вдъхновение.

Работим с голяма част от българските издателства и предлагаме книги за всеки вкус и възраст.

Изпълняваме индивидуални поръчки на място или с доставка чрез куриер.

Заповядайте при нас!

Фирмена книжарница „Екрие“
МБАЛ „Света София“, Корпус 2, партер
София, бул. „България“ 104

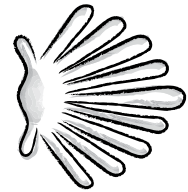

Една малка частица от моето незабравимо преживяване по Духовния път към Сантяго де Компостела в цветове.

Буен Камино на всеки, който се реши да го направи!

Създавайте своите незабравими спомени за утрешните дни и поколения.

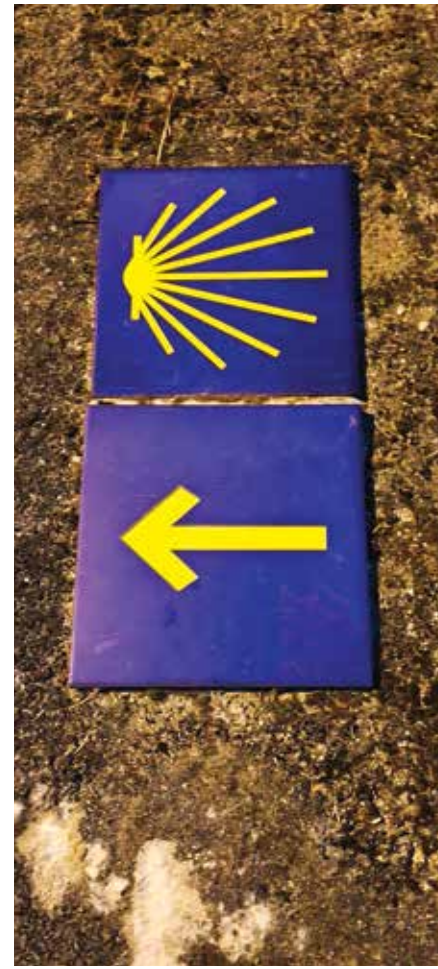

▲ Любимата стрелка.

▼ Смирение и огромна благодарност! Сантяго де Компостела!

